

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 7652/2022
22.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Бисерке Живановић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиле АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Петар Лукачевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Зорица Нешковић, адвокат из ..., ради накнаде, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 3200/2021 од 28.12.2021. године, у седници одржаној 22.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 3200/2021 од 28.12.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 3200/2021 од 28.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П 628/21 од 30.08.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде за давање и услуге које је сада пок. ВВ, бивша из ..., примила од тужиле по основу уговора о доживотном издржавању, који је оверен пред Општинским судом у Ивањици под Ов. бр. ../97 од 15.05.1997. годин исплати 239.985,51 динар са законском затезном каматом од 24.02.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженој исплати трошкове спора од 130.951,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 3200/2021 од 28.12.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је изјавила благовремену ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла

побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је исплата тужиљи накнаде за дато издржавање по основу уговора о доживотном издржавању, а побијаном правноснажном одлуком одлучено је одбијањем тужбеног захтева. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужиље не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о неоснованости тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права – Закона о наслеђивању и Закона о облигационим односима, која је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Осим тога, тужиља у ревизији није пружила доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији, као у конкретном случају, и супротном пресуђењу судова.

Из тог разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбу у овој правној ставри тужиља је поднела 03.12.2001. године, а вредност предмета спора је 239.985,51 динар.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, из чега следи да ревизија тужене није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић